

รูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย

รัตนารณ์ ทรงพระนาม¹ นภพร ทศนัยนา¹ สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ¹
และประวิทย์ ทองไชย²

¹คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

²วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและสถิติทางวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทยและเพื่อประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทยไปใช้จริง เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศและนำข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสารไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน 2) นำข้อมูลที่ได้มาจัดทำเป็นข้อคำถามเพื่อหาฉันทมติด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์ (Modified Delphi technique) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 18 คน สรุปความคิดเห็นแล้วนำมาร่างเป็นรูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทยที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ 3) ประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทยไปใช้จริง ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬาออกกั๊ จำนวน 9 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย มีโครงสร้างของรูปแบบการจัดการ 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การชี้แนะ และการนำไปปฏิบัติ และการควบคุมและการประเมินผล กับทรัพยากรบริหารจัดการ 4 M's ได้แก่ ด้านบุคลากรมีปัจจัยสำคัญจำนวน 36 ข้อ ด้านงบประมาณมีปัจจัยสำคัญจำนวน 19 ข้อ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัจจัยสำคัญจำนวน 17 ข้อ และด้านการบริหารจัดการมีปัจจัยสำคัญจำนวน 31 ข้อ มีปัจจัยสำคัญทั้งสิ้นจำนวน 103 ข้อ

2. รูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทยมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการ กีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศ ระดับนานาชาติ

MANAGEMENT MODEL OF HOCKEY FOR EXCELLENCE IN THE INTERNATIONAL LEVEL FOR THAILAND

Ratanaporn Shongpranam¹, Nopporn Tasnaina¹, Suntipong Plungsuwan¹,
and Prawit Tongchai²

¹Faculty of Sports Science, Burapha University

²College of Research Methodology and Cognitive Science, Burapha University

Abstract

This research was a qualitative research, the objectives of which were to 1) develop a management model of hockey for excellence in the international level for Thailand, and 2) evaluate the feasibility and appropriateness of this model. The research was done by the following three phases: 1) studying and synthesizing approaches, theories and research documents related to a management of sport for excellence, hockey development and used those synthesized information to interview 5 experts; 2) consensus of opinions among 18 experts by Modified Delphi technique; 3) evaluating feasibility and appropriateness of utilizing this model by in-depth interviewing with 9 hockey stakeholders.

The research findings were as follows:

1. The Management Model of Hockey for Excellence in the International for Thailand consisted of 4 components of management as planning, organizing, leading and implementing, and controlling which included 103 items of resource management factors (4 M's), 36 items of personnel, 19 items of finance, 17 items of materials and facilities, and 31 items of management.

2. The evaluation of the feasibility and appropriateness of the model were accepted to utilize, possible and practicable.

Keyword: Management Model, Hockey for Excellence, International Level

บทนำ

กีฬาฮอกกี้นี้เป็นกีฬาสากลที่มีการเล่นและแข่งขันในทั่วภูมิภาคทั่วโลก สำหรับประเทศไทยได้ส่งเสริมและพัฒนาโดยตลอด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ดังจะเห็นจากสมาคมกีฬาฮอกกี้แห่งประเทศไทยก่อตั้งปี พ.ศ. 2507 (Department of Physical Education, 1991) มีจัดการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ รวมถึงการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันมาโดยตลอด แต่อย่างไรก็ตามความพยายามในการพัฒนากีฬาฮอกกี้สู่ความเป็นเลิศยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร กีฬาฮอกกี้เกิดขึ้นในประเทศไทยมากกว่า 50 ปี เข้าร่วมการแข่งขันในระดับเอเชียนเกมส์หลายครั้งแต่ไม่เคยได้เหรียญรางวัล ในระดับซีเกมส์ได้รับเหรียญทองเพียงครั้งเดียวจากประเภททีมหญิงในการแข่งขันซีเกมส์ ครั้งที่ 18 พ.ศ. 2538 ณ จังหวัดเชียงใหม่ หลังจากนั้นไม่ได้รับเหรียญทองอีกเลยจนถึงปัจจุบัน จากการศึกษาปัญหาในการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้ของประเทศไทย พบว่ามีปัญหาหลายด้าน เช่น ด้านผู้บริหารไม่กระจายงานทำงานอยู่ในวงจำกัด ด้านผู้ฝึกสอนขาดโอกาสในการศึกษาหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม ด้านนักกีฬามีประสบการณ์ในการแข่งขันในประเทศและต่างประเทศไม่เพียงพอ ด้านงบประมาณที่จะใช้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศไม่เพียงพอ ด้านสนาม และอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกซ้อมและแข่งขันไม่ได้มาตรฐานและไม่เพียงพอ ด้านการจัดและดำเนินการขาดการดำเนินงานการฝึกอบรมเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสิน ขาดการดำเนินการจัดการแข่งขันและการฝึกซ้อมที่ดี ขาดการติดตามและประเมินผลงาน (Ratanaporn Shongpranam, 1995) ถึงแม้ว่าสมาคมกีฬาฮอกกี้แห่งประเทศไทยได้ทำแผนยุทธศาสตร์สมาคมฮอกกี้แห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2555-2559) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากีฬาฮอกกี้สู่ความเป็นเลิศก็ตาม แต่ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ เมื่อพิจารณาจากตัวชี้วัดและเป้าหมาย คือ ด้านจำนวนเหรียญทองในการแข่งขันซีเกมส์ ณ ประเทศพม่าได้ตั้งเป้าหมายในปี พ.ศ. 2556 จะต้องได้ 1 เหรียญทอง ผลงานที่ทำได้ คือ 1 เหรียญเงินจากทีมหญิงและทีมชายได้อันดับที่ 4 และเป้าหมายที่ประเทศสิงคโปร์ในปี พ.ศ. 2558 จำนวน 2 เหรียญทอง ผลงานที่ทำได้ คือ 1 เหรียญเงินจากทีมหญิง ทีมชายได้อันดับที่ 4 ด้านอันดับในการแข่งขันเอเชียนเกมส์ พ.ศ. 2557 ตั้งเป้าหมายอยู่อันดับ 1-3 และพ.ศ. 2559 เป้าหมายอยู่อันดับ 1-3 ผลงานไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ทีมชายไม่ได้สิทธิ์เข้าแข่งขัน ทีมหญิงอยู่อันดับที่ 7 ด้านอันดับในการแข่งขันชิงแชมป์ระดับเอเชีย พ.ศ. 2555 ตั้งเป้าหมายอยู่อันดับที่ 6 และพ.ศ. 2559 ตั้งเป้าหมายอยู่อันดับ 1-4 แต่ผลงานไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ทีมชายอยู่อันดับที่ 13 ทีมหญิงอยู่อันดับที่ 8 ด้านอันดับในการแข่งขันชิงแชมป์ระดับโลก พ.ศ. 2555 ตั้งเป้าหมายอยู่อันดับ 1-15 และพ.ศ. 2559 ตั้งเป้าหมายอยู่อันดับ 1-10 ผลงานไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ทีมชายอยู่อันดับที่ 61 ทีมหญิงอยู่อันดับที่ 35 จากผลงานที่ปรากฏแสดงให้เห็นว่ากีฬาฮอกกี้ไม่บรรลุเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นจำนวนเหรียญทองหรืออันดับในการแข่งขันระดับต่างๆ (Hockey Association of Thailand, 2012)

จากผลการศึกษาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมและพัฒนา กีฬาฮอกกี้สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติของประเทศไทยยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรซึ่งมีผลมาจากการบริหารจัดการทั้งสิ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างรูปแบบการจัดการกีฬาฮอกกี้สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย เพื่อพัฒนากีฬาฮอกกี้และขีดความสามารถของนักกีฬาให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับนานาชาติ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนามาตรฐานการกีฬาของประเทศไทยให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมาย

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการกีฬาฮอกกี้สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย
2. เพื่อประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการกีฬาฮอกกี้สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติของประเทศไทยไปใช้จริง

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศ โดยการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำข้อมูลไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน นำมากำหนดเป็นกรอบรูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย
2. การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย โดยสรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ นำมาสร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบ และตรวจสอบดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) (Polit & Beck, 2008) การพัฒนารูปแบบฯ โดยใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์ (Modified Delphi technique) (Suwimon Wongwanich, 2015, p. 232) ใช้วิธีการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 18 คน นำผลมาวิเคราะห์และกำหนดรูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความสมบูรณ์
3. การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทยไปใช้จริง โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬาออกกั๊ จำนวน 9 คน สรุปและนำเสนอรูปแบบ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกในการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 5 คน
2. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สำหรับการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย โดยวิธีการเทคนิคเดลฟายประยุกต์ จำนวน 18 คน โดยการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจง (Purposive sampling)
3. กลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬาออกกั๊ สำหรับการประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการกีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทยไปใช้จริง ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 9 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ประกอบด้วย 5 กลุ่ม คือ
 - 3.1 ผู้บริหารหรืออดีตผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารจัดการองค์การกีฬาระดับชาติ ที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารการกีฬา จำนวน 1 คน
 - 3.2 ผู้บริหารหรืออดีตผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารจัดการองค์การกีฬา ที่มีความรู้ความสามารถทางการบริหารจัดการกีฬาระดับจังหวัด จำนวน 1 คน
 - 3.3 ผู้บริหารหรืออดีตผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารจัดการสมาคมกีฬาออกกั๊แห่งประเทศไทย จำนวน 2 คน
 - 3.4 ผู้มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการกีฬาออกกั๊ของสโมสรสมาชิกสมาคมกีฬาออกกั๊แห่งประเทศไทย ที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับของวงการกีฬาออกกั๊ และมีประสบการณ์ด้านกีฬาออกกั๊ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 4 คน
 - 3.5 นักกีฬาออกกั๊ทีมชาติไทย ที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ด้านกีฬาออกกั๊ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์เนื้อหา มาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา

2. นำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

3. นำข้อสรุปจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ มาสร้างเป็นรายการข้อคำถามของแบบสอบถามพร้อมขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา และให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาคำถามที่ตรงเชิงเนื้อหา (CVI) มีค่าเท่ากับ 0.96

4. นำเครื่องมือไปสัมภาษณ์และสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 18 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องและความเป็นไปได้ด้วยเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟายประยุกต์ ดังขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 สัมภาษณ์ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

4.2 สอบถามความคิดเห็นรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ

4.3 สอบถามความคิดเห็นรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่มีข้อคำถามเหมือนรอบที่ 2 แต่จะมีค่ามัธยฐานของน้ำหนักคะแนน และช่วงพิสัยระหว่างควอร์ไทล์จากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญ และน้ำหนักคะแนนของคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 นำมาแสดงไว้ในแบบสอบถามรอบที่ 3 เพื่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณา เพื่อหาความสอดคล้องกันของกลุ่ม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันความคิดเห็นเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบของตนเอง แล้วนำมาแปลผล สรุปสร้างเป็นรูปแบบการจัดการกีฬาออกกู่สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย

4.4. นำรูปแบบการจัดการกีฬาออกกู่สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย มาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างนำไปสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกู่กีฬาออกกู่ เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกู่กีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาและความถี่นำมาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

2. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการรวบรวมข้อมูลนำมาสรุปประเด็น จัดหมวดหมู่ และนำมาร่างเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการกีฬาออกกู่สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย ได้จำนวน 108 ข้อ และให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาวิชา พิจารณาคำถามที่สอดคล้องของประเด็นคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยค่า CVI จะต้องได้ 0.80 ขึ้นไป ถือว่ามีความเหมาะสมตรงตามเนื้อหา กับวัตถุประสงค์การวิจัย

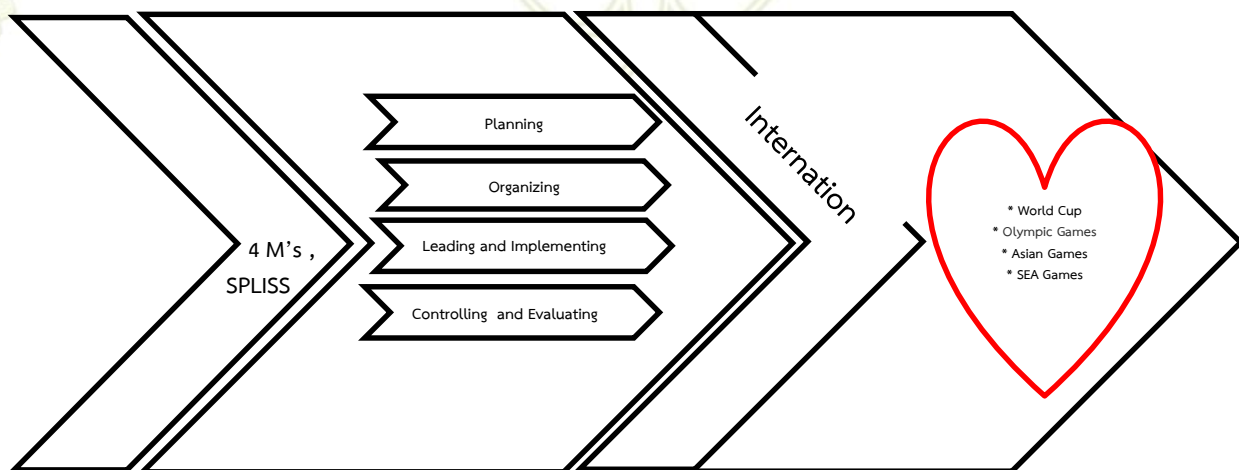
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 1 จำนวน 18 คน นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละของความคิดเห็นของรูปแบบฯ

4. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 2 และ 3 นำมาวิเคราะห์ โดยการหาค่ามัธยฐาน (Median) 3.50 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ (Interquartile range) 1.50 ลงมาเพื่อหาความสอดคล้องของกลุ่มแล้วนำไปกำหนดเป็นรูปแบบการจัดการกีฬาออกกู่สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทยที่เหมาะสม

5. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ที่เกี่ยวข้องกู่กีฬาออกกู่ จำนวน 9 คน นำมาวิเคราะห์ โดยการหาค่าร้อยละของการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบฯ จะต้องได้ค่าร้อยละ 80 ขึ้นไป จึงจะนำมากำหนดเป็นรูปแบบการจัดการกีฬาออกกู่สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

รูปแบบการจัดการกีฬาออกกู่สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย มีโครงสร้าง 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การขึ้นนำและการนำไปปฏิบัติ และการควบคุมและการประเมินผล กับทรัพยากรการบริหาร 4 M's โดยอาศัยองค์ประกอบการพัฒนาที่พัฒนามาตามแนว SPLISS Model โดยมีรายละเอียดของรูปแบบดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดการกีฬาฮอกกี้สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย

การวางแผน (Planning)

1. ด้านบุคลากร มีปัจจัยสำคัญจำนวน 10 ข้อ ได้แก่ 1) มีการวางแผนเพิ่มจำนวนบุคลากรกีฬาฮอกกี้ให้มากขึ้นให้เพียงพอความต้องการจัดให้มีรายการแข่งขันและแข่งขันระดับนานาชาติให้มากขึ้นสอดคล้องกับลัทธิเรื่องมโนธรรม และสืบสาย บุญวิรุบุตร (Ladda Ruangmanotam and Suebsai Boonverabut, 2016) กล่าวว่า การพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศต้องมีการเพิ่มจำนวนผู้เข้าร่วมและนักกีฬานักใหม่ 2) มีการวางแผนสร้างความร่วมมือกับองค์กรกีฬาฮอกกี้นานาชาติในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬาฮอกกี้ 3) มีการวางแผน การคัดเลือก นักกีฬา มีทักษะ มีพรสวรรค์ และสมรรถภาพทางกายสอดคล้องกับ De Bosscher, De Knop, Van and shibli (2006) ได้กล่าวถึง เสาหลักที่ 4 เรื่องระบบการพัฒนาและการค้นหานักกีฬาที่มีความสามารถนั้นมีลักษณะสำคัญในการ พัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ คือ องค์ประกอบการค้นหานักกีฬา 4) มีการวางแผนสรรหาผู้ฝึกสอนกีฬาฮอกกี้ผ่าน การอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฮอกกี้ โดยการรับรองของสหพันธ์แห่งเอเชียและหรือสหพันธ์ฮอกกี้นานาชาติ 5) มีการ วางแผนพัฒนานักกีฬา ด้านการฝึกซ้อมเป็นระยะๆ ส่งแข่งขัน จัดแข่งขันและอบรม 6) มีการวางแผนพัฒนาผู้ฝึกสอน ผู้ ตัดสิน ผู้บริหาร โดยการอบรมฝึกปฏิบัติการศึกษาดูงาน สอดคล้องกับ รัชณี ขวัญบุญจัน (Rajaneer Quanboonchan, 2004) ได้กล่าวถึง การพัฒนาบุคลากร ต้องพัฒนาความสามารถให้มีการพัฒนาทักษะเป็นลำดับขั้นจากระดับต้นสู่ ระดับสูง รวมทั้งผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินต้องมีการพัฒนาด้วยเช่นกันอย่างต่อเนื่อง ทั้งในระดับโรงเรียนหรือสถานศึกษา ระดับสโมสรหรือจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ 7) มีการวางแผน การสรรหาผู้บริหารมีภาวะผู้นำ มีความรู้ เกี่ยวกับฮอกกี้และภาษาอังกฤษ และมี Power 8) มีการวางแผนเสริมสร้างความก้าวหน้า การเลื่อนตำแหน่งและเพิ่ม เงินเดือนตามความสามารถ 9) มีการวางแผนเสริมสร้างสวัสดิการ ด้านการศึกษา เบี้ยเลี้ยง การประกัน เงินรางวัล กองทุน และหน้าที่การงาน 10) มีการวางแผนจัดการบริหารค่าตอบแทน สวัสดิการ และผลประโยชน์ที่บุคลากรพึง ได้

2. ด้านงบประมาณ มีปัจจัยสำคัญ จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 1) มีการวางแผนการได้มาของงบประมาณ การ ขอรับการสนับสนุนและการจัดหางบประมาณ สอดคล้องกับ Houlihan and Green (2008, p. 273) กล่าวว่า การ พัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศในระดับนานาชาติที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดในกีฬาโอลิมปิก พบว่า ด้านเงินทุนหรือ งบประมาณ สำหรับการพัฒนานักกีฬาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศอันดับแรก 2) มีการวางแผน

แผนการใช้งบประมาณระยะสั้น ระยะยาว 3) มีการวางแผนจัดทำระบบบัญชีการเงิน 4) มีการวางแผนการเตรียมทุนสำรอง 5) มีการวางแผนรองรับสภาพความเสี่ยงทางการเงิน

3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีสาระสำคัญจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 1) มีการวางแผนสำรวจและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกกีฬาออกกั๊ระดับนานาชาติ 2) มีการวางแผนจัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาออกกั๊นานาชาติ มีเครือข่ายศูนย์กีฬา มีสถานที่ที่มีคุณภาพสูง สอดคล้องกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (Ministry of Tourism and sports, 2017, p. 33) ได้กล่าวถึง ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศตามแผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ไว้ส่วนหนึ่งว่าการพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดในระดับอาชีพ คือ มีแนวทางในการสร้างและพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬาเพื่อให้เป็นมาตรฐาน โดยใช้เป็นศูนย์ฝึกที่เต็มรูปแบบ 3) มีการวางแผนบำรุงรักษา และดูแล สถานที่เป็นระยะ 4) มีการวางแผนเสริมสร้างระบบการบริการด้านศูนย์ฝึกกีฬาออกกั๊ โดยสร้างระบบการใช้และการให้บริการ 5) มีการวางแผนการผลัดเปลี่ยนสนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่ชำรุด

4. ด้านการบริหารจัดการ มีปัจจัยสำคัญจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ 1) มีการวางแผนวิเคราะห์ทิศทางการพัฒนากีฬาออกกั๊ระดับนานาชาติเพื่อกำหนดแนวทางบริหารงานกีฬาออกกั๊ในประเทศไทย มีการวิเคราะห์ SWOT 2) มีแผนยุทธศาสตร์พัฒนากีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศอย่างชัดเจน 3) มีการวางแผนความร่วมมือในการพัฒนากีฬาออกกั๊ร่วมกับการกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาออกกั๊แห่งประเทศไทย สหพันธ์ออกกั๊ และองค์การกีฬาต่างประเทศ 4) มีการวางแผนดำเนินงานประจำปีทุกปี มีปฏิทินปฏิบัติงาน แผนการจัดการ และส่งแข่งขัน 5) มีการวางแผนส่งเสริมและผลักดันให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาออกกั๊นานาชาติและส่งเสริมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ ชิงแชมป์โลก และรายการนานาชาติอื่นๆ 6) มีการวางแผนเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการแข่งขันกีฬาออกกั๊ การประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอดสด และสื่อออนไลน์

การจัดองค์การ

1. ด้านบุคลากร มีปัจจัยสำคัญ จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ 1) มีการจัดทำโครงสร้างคณะกรรมการบริหารจัดการกีฬาออกกั๊ของสมาคมกีฬาออกกั๊แห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย 2) การจัดทำโครงสร้างหน้าที่ในการดำเนินงานอย่างชัดเจน สอดคล้องกับ De Bosscher, De Knop, Van and shibli (2006) ที่เกี่ยวข้องกับองค์การโครงสร้างของกีฬาภายในประเทศแจกแจงความรับผิดชอบหน้าที่ต่างๆให้กับผู้แทนต่างๆ นั้นเป็นสิ่งสำคัญ และต้องมีการสื่อสารกันให้ชัดเจนถูกต้องในภาระหน้าที่การบริหารงานด้านต่างๆ โดยมีแนวคิดเชิงบูรณาการ 3) มีคณะกรรมการบริหารต้องมีความรู้ ประสบการณ์ และมีวิสัยทัศน์ด้านกีฬาออกกั๊ มีบุคลากรที่รับผิดชอบงานอย่างชัดเจน และปฏิบัติงานเต็มเวลา 4) มีคณะกรรมการและมีระบบการคัดเลือกตัวทีมชาติที่เป็นรูปธรรม 5) มีการกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์สวัสดิการต่างๆ ให้กับบุคลากรกีฬาออกกั๊ 6) มีคณะกรรมการ จัดตั้งกองทุนช่วยเหลือบุคลากรกีฬาออกกั๊ 7) มีการกำหนดมาตรฐาน การปฏิบัติงานของบุคลากร 8) มีการกำหนดให้มีคณะกรรมการในการติดตามและประเมินความก้าวหน้าของบุคลากรกีฬาออกกั๊

2. ด้านงบประมาณ มีปัจจัยสำคัญจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ 1) มีการกำหนดแนวทางวิธีการขอรับการสนับสนุนและจัดหางบประมาณให้เพียงพอ 2) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการงบประมาณที่เหมาะสม 3) มีการจัดทำระบบการดำเนินงานของงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ 4) มีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานด้านงบประมาณ 5) มีการบริหารจัดการส่วนแบ่งของรายรับและผลประโยชน์อย่างชัดเจน 6) มีการเฝ้าระวังความเสี่ยงทางการเงิน

3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัจจัยสำคัญจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 1) มีคณะกรรมการบริหารจัดการสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน 2) มีกระบวนการความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนในการสร้างสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้ได้มาตรฐานสากล 3) มีขั้นตอนการจัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาออกกั๊นานาชาติและสถาบันกีฬาออกกั๊แห่งเอเชีย 4) จัดให้มี

ระบบรักษาความปลอดภัยในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน 5) มีขั้นตอนการบำรุงรักษาและดูแลสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ พร้อมใช้งานสม่ำเสมอ

4. ด้านการบริหารจัดการ มีปัจจัยสำคัญจำนวน 9 ข้อ ได้แก่ 1) มีการกำหนดนโยบายส่งเสริมกีฬาออกกั๊สู่เป็นเลิศ 2) มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 3) มีปฏิทินการบริหารจัดการกีฬาออกกั๊ประจำปี 4) มีการบริหารงานเป็นทีมและแบบมีส่วนร่วม 5) มีคณะกรรมการดำเนินงานทำแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬาออกกั๊สู่ความเป็นเลิศ 6) มีโครงสร้างความร่วมมือกับองค์กรกีฬาออกกั๊ประเทศต่างๆและต้องเป็นสมาชิกสหพันธ์กีฬาออกกั๊นานาชาติ 7) มีการจัดกระบวนการสนับสนุนและผลักดันให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาออกกั๊ระดับนานาชาติในประเทศไทย เช่น ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ โอลิมปิกเกมส์ และอื่นๆ 8) มีฝ่ายวิจัยและคณะทำงานวิจัยเพื่อพัฒนากีฬาอย่างพอเพียงและต่อเนื่อง 9) มีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมีสายงานที่เชื่อมโยงผ่านทุกระดับของหน่วยงานกีฬา

การขึ้นนำและการนำไปปฏิบัติ

1. ด้านบุคลากร มีปัจจัยสำคัญจำนวน 10 ข้อ ได้แก่ 1) มีการสร้างความร่วมมือกับองค์กรกีฬาออกกั๊นานาชาติในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬาออกกั๊ 2) มีการสร้างความร่วมมือองค์กรกีฬาออกกั๊นานาชาติในการคัดเลือกนักกีฬา ขอรับการสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้หลักเกณฑ์การคัดเลือกตัว 3) มีการสนับสนุนและผลักดันให้บุคลากรกีฬาออกกั๊ไปอบรมหลักสูตรออกกั๊นานาชาติ และปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรกีฬาออกกั๊ระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง 4) มีการสนับสนุนและผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาบุคลากรกีฬาออกกั๊ระดับนานาชาติ เสนอตัวเป็นศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬาออกกั๊ระดับเอเชีย 5) มีการประสานงานความร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานต่างประเทศด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนาบุคลากร ดังที่ รัชนี ขวัญบุญจัน (Rajanee Quanboonchan, 2004) ได้กล่าวไว้ แนวทางหนึ่งที่จะพัฒนากีฬาจนประสบผลสำเร็จสู่ความเป็นเลิศได้นั้นจำเป็นต้องมีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนานักกีฬาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในทุกระดับ และ De Bosscher, De Knop, Van Bottenburg (2006) ได้กล่าวไว้ในเสาหลักที่ 6 ด้านนวัตกรรมและการศึกษาวิจัย เสนอให้มีการสนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้กับหน่วยงาน 6) มีการคัดเลือกตัวแทนด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีศักยภาพไปอบรมต่างประเทศในระดับนานาชาติ 7) มีการสนับสนุนการให้ทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาออกกั๊ที่สร้างชื่อเสียงในระดับนานาชาติ 8) มีการสนับสนุนและผลักดันการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาออกกั๊ในระดับนานาชาติ 9) มีการสร้างและส่งเสริมระบบสวัสดิการให้แก่องค์กรสมาชิกให้เป็นมาตรฐาน 10) มีการสนับสนุนผลักดันให้ผู้ทำชื่อเสียงเชิงประจักษ์ระดับชาติให้มีส่วนร่วมในกีฬาออกกั๊ระดับนานาชาติ

2. ด้านงบประมาณ มีปัจจัยสำคัญ จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีการสร้างผลงานเพื่อขอรับการสนับสนุนจากสหพันธ์กีฬาออกกั๊แห่งเอเชียและสหพันธ์ออกกั๊นานาชาติ 2) มีการสนับสนุนการจัดหางบประมาณในการฝึกซ้อมและแข่งขันให้กับองค์กรกีฬาออกกั๊ 3) มีการบริหารงบประมาณให้เป็นไปตามข้อกำหนด

3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัจจัยสำคัญ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ 1) มีการสนับสนุนและจัดหาสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันให้กับองค์กรกีฬาออกกั๊ สอดคล้องกับสมาคมออกกั๊แห่งประเทศไทย (Hockey Association of Thailand, 2017) การพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้มีขีดความสามารถระดับนานาชาติ ต้องมีโครงการจัดหาอุปกรณ์ฝึกซ้อมและแข่งขันที่ได้มาตรฐานและพอเพียง 2) มีการให้บริการสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการฝึกซ้อมและการแข่งขันให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสหพันธ์กีฬาออกกั๊นานาชาติ ประเมินผลการให้บริการด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ 3) มีการกำหนดมาตรการและมาตรฐานของสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน 4) มีการจัดตั้งศูนย์บริการกีฬาออกกั๊นานาชาติร่วมกับสหพันธ์กีฬาออกกั๊นานาชาติ ประสานสร้างเครือข่ายขอรับการสนับสนุนสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

4. ด้านการบริหารจัดการ มีปัจจัยสำคัญจำนวน 9 ข้อ ได้แก่ 1) มีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬาออกกู่สู่ความเป็นเลิศที่เป็นมาตรฐานสากลสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนากีฬาออกกู่ในระดับนานาชาติ 2) มีการสร้างระบบการบริหารจัดการกีฬาออกกู่ที่เป็นตามมาตรฐานสากล โดยเน้นแนวทางหลักธรรมาภิบาล 3) มีการส่งเสริมและผลักดันให้องค์การกีฬาออกกู่มีส่วนร่วมและมีบทบาทในการพัฒนากีฬาออกกู่ร่วมกัน 4) มีการสร้างระเบียบและข้อบังคับกีฬาออกกู่ที่เป็นมาตรฐานสากล 5) มีการสร้างเครือข่ายระหว่างประเทศให้มีส่วนร่วมปลูกกระแสนิยมการเล่นกีฬาออกกู่ 6) มีการเผยแพร่และปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกติกาการแข่งขันกีฬาออกกู่ให้มีความทันสมัยตามมาตรฐานสากล 7) มีการสนับสนุนและผลักดันให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาออกกู่ระดับนานาชาติในประเทศไทยที่เป็นมาตรฐานสากล Honlihan and Green (2008, p. 273) กล่าวว่าในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพในระดับนานาชาติ จำเป็นต้องสนับสนุนมีการจัดการแข่งขันกีฬาระบบนานาชาติ ทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง 8) มีการส่งเสริมและผลักดันให้มีการบรรจุกีฬาออกกู่ในกีฬาซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ โอลิมปิกเกมส์ และระดับนานาชาติอื่น ๆ เผยแพร่การแข่งขันกีฬาออกกู่ในภูมิภาคเอเชีย และภูมิภาคอื่นๆ ให้เป็นที่ยอมรับ เสนอให้กีฬาออกกู่เป็นกีฬาอาชีพ 9) มีการปรับปรุงกฎ ระเบียบ กติกาการแข่งขันออกกู่ให้ทันสมัยตามมาตรฐานสากล จัดอบรมมาตรฐานการแข่งขันกีฬาออกกู่ที่ทันเหตุการณ์ปัจจุบัน

การควบคุมและการประเมินผล

1. ด้านบุคลากรมีปัจจัยสำคัญจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ 1) มีการติดตามและประเมินศักยภาพความสามารถของนักกีฬาออกกู่เป็นระยะๆ อย่างมีระบบ ดูจากร้อยละของนักกีฬาที่ติดทีมชาติและอันดับที่เข้าแข่งขันสอดคล้องกับ Cook Graham (2010, p.16) ได้อธิบายถึง แนวทางความก้าวหน้าผ่านกระบวนการอย่างต่อเนื่อง มีโครงสร้างที่มีระบบและการแข่งขันไปสู่ความเป็นเลิศ ในขั้นตอนที่ 3 คือ การประเมินและการตัดตัวการไปถึงจุดสูงสุดในการคัดเลือกเป็นเพียงการพัฒนาทีมที่จะได้ตัวนักกีฬาที่ดีที่สุด จะได้รับโอกาสได้รับการฝึกฝนในขั้นสูงต่อไป 2) มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร 3) มีเกณฑ์คุณสมบัติของการเป็นผู้ฝึกสอนระดับนานาชาติ ฝึกสอนต้องผ่านการอบรมผู้ฝึกสอน โดยการรับรองจากสหพันธ์กีฬาออกกู่นานาชาติและผ่านการเป็นผู้ฝึกสอนระดับสโมสรอย่างน้อย 6 รายการ De Bosscher, De Knop, Van and shibli (2006) กล่าวว่าบทบาทสำคัญอันหนึ่งอันจะนำไปสู่เป้าหมายในการฝึกกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศนั้น มีประเด็นที่สำคัญในการพิจารณาประเด็นหนึ่ง คือ มีจำนวนผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ผ่านการอบรมมาเป็นอย่างดีในประเทศอย่างพอเพียง 4) มีเกณฑ์คุณสมบัติของการเป็นผู้ตัดสินระดับนานาชาติ โดยการรับรองสหพันธ์ออกกู่แห่งเอเชียหรือสหพันธ์กีฬาออกกู่นานาชาติ และได้รับการแต่งตั้งให้ตัดสินระดับนานาชาติ 5) มีการประเมินขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน 6) มีการรายงานผลการปฏิบัติงาน 7) มีฐานข้อมูลของบุคลากรกีฬาออกกู่ในระดับนานาชาติ 8) มีการติดตามตรวจสอบการพิจารณาสวัสดิการให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ด้านงบประมาณ มีปัจจัยสำคัญจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 1) มีการติดตามการขอรับและจัดหางบประมาณ 2) มีการติดตามการใช้งบประมาณตามแผนที่ได้มาจากแหล่งต่าง ๆ อย่างเป็นระบบถูกต้องโปร่งใสอย่างมีประสิทธิภาพ 3) มีระบบบัญชีการเงินรายรับรายจ่าย 4) มีการประเมินผลการบริหารงบประมาณ 5) มีการปรับแผนการบริหารงบประมาณ

3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัจจัยสำคัญจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีการติดตามและประเมินผลด้านสนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสหพันธ์ออกกู่นานาชาติ 2) มีการกำหนดมาตรฐานของสนามฯ และมีคู่มือกีฬาออกกู่ 3) มีการควบคุมตรวจสอบมาตรฐานของสนามออกกู่และอุปกรณ์ต่างๆ ให้เป็นไปตามกฎ กติกา

4. ด้านการบริหารจัดการ มีปัจจัยสำคัญจำนวน 7 ข้อ ได้แก่ 1) มีการติดตามตรวจสอบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล 2) มีการติดตามและประเมินผลตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาออกกู่สู่ความเป็นเลิศ 3) มี

การใช้กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เหมาะสมกับกีฬาสหพันธ์ที่สอดคล้องกับสหพันธ์กีฬาสหพันธ์ 4) มีการนำผลการประเมินต่างๆ มาเป็นข้อมูลปรับปรุงพัฒนา 5) มีการติดตามการส่งเสริมเข้าร่วมการแข่งขันทุกรายการ 6) มีระบบการควบคุมรักษาความปลอดภัยของการจัดการแข่งขันตามมาตรฐานของสหพันธ์กีฬานานาชาติ 7) มีการสรุปและรายงานผลการดำเนินงานประจำปี

รูปแบบการจัดการกีฬาสหพันธ์ที่สู่ความเป็นเลิศระดับนานาชาติสำหรับประเทศไทย มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง กระบวนการจัดการต้องมีการเชื่อมโยง สนับสนุน เกื้อกูลกันตั้งแต่ระดับฐานล่างโรงเรียนและชุมชน ระดับสโมสร ระดับจังหวัด ระดับชาติ และส่งต่อจนถึงระดับนานาชาติ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยดังต่อไปนี้

1.1. ต้องมีการวางแผนจัดทำยุทธศาสตร์กีฬาสหพันธ์ที่สู่ความเป็นเลิศระยะยาว ด้านการส่งต่อนักกีฬาจากระดับโรงเรียนสู่ระดับนานาชาติ และควรสนับสนุนให้นำรูปแบบไปปรับใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนากีฬาสหพันธ์อย่างยั่งยืน

1.2. ควรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรกีฬาสหพันธ์ต่างประเทศ สหพันธ์กีฬานานาชาติแห่งเอเชีย และสหพันธ์กีฬาสหพันธ์นานาชาติในการพัฒนากีฬาสหพันธ์

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของรูปแบบการจัดการกีฬาสหพันธ์ระดับนานาชาติของประเทศไทยสู่ความเป็นเลิศ

2.2 ควรมีเกณฑ์การประเมินและตัวชี้วัดการจัดการกีฬาสหพันธ์ระดับนานาชาติของประเทศไทยสู่ความเป็นเลิศ

References

- Cook, G. V. (2010). *"Active sports" The first step to sporting excellence* (Doctoral dissertation), University of Durham.
- De Bosscher, V., De Knop, P., Van Bottenburg, M, & Shibli, S. (2006). A conceptual framework for analyzing sports policy factors leading to international sporting success. *European Sport Management Quarterly*, 6(2), 185-215.
- Department of Physical Education. (1991). *History of Sports* (2nded). Bangkok: Academic Affairs, Sports Division.
- Hockey Association of Thailand. (2012). *Hockey Strategies (2012-2016)*. Bangkok: Hockey Association of Thailand.
- _____. (2017). *Hockey Strategies (2017-2021)*. Bangkok: Hockey Association of Thailand.
- Houlihan, B., & Green, M. (2008). *Comparative elite sport development: Systems, structures and public policy*. MA: Butterworth-Heinemann.
- Ladda Ruangmanotam and Suebsai Boonverabut. (2016). Factors and pathway of sport development: Thai model. *Journal of Sports Science and Health*, 17(1), 36-48.
- Ministry of Tourism and sports. (2017). *The National Sports Development Plans No.6 (2017-2021)*. Bangkok: Office of the Veterans Organization Printing Office.
- Polit, D. F. & Beck, C. T. (2008). *Resource manual for nursing research: Generating and assessing evidence for nursing practice* (8thed.). Philadelphia: Lippincott.

Rajanee Quanboonchan. (2004). *Developing the sport development plan for excellence*. Bangkok: Sport Authority of Thailand.

Ratanaporn Shongpranam. (1995). *Problems in promotion of hockey in Thailand as perceived by hockey association administrators, coaches, and athletes* (Master's thesis), Chulalongkorn University.

Suwimon Wongwanich. (2015). *Needs assessment research* (3rded.). Bangkok: Chulalongkorn University.

Received: July, 2, 2019

Revised: July, 30, 2019

Accepted: August, 1, 2019